

Дюноа. (како я задържа). Не Ивано, не, ти извърши прѣказано то, ти испълни длъжността си, ти ни доведе тука, ти прѣдаде неприятеля въ ръцѣ тѣ ни, бѣди сега спокойна, стой назадъ, остави на насъ кърваво то рѣшение. —

Ла-Хиръ. Носи ти знаме то съ чиста ръка напрѣдъ, покажи ни пътя на побѣда та, но при това не забравяй смъртоносній мечъ и не дѣй опитва срашивия Богъ на побѣди тѣ, защото той владѣе слѣпо и безъ съжаление. —

Ивана. Кой смѣй да ма задържи? Кой може да противостои на духа, що ма прѣдвожда? Стрѣла та трѣба да лѣти тамъ, гдѣто я кара окото на стрѣлеца. — Гдѣто е опасностьта та, тамъ трѣба Ивана да бѣде; не днесъ, не тука ми е опрѣдѣлено да падна мъртва. — Ще живѣя, ще видя короната на кралска та глава — и тозъ животъ не може никой да го съкрати, докѣто не извърша що ми е отъ Бога прѣказано. —

Ла-Хиръ. Дойди Дюноа! Дойди да послѣдвами храбра та дѣвица, и наши тѣ храбри гърди нека ѝ заслужатъ вмѣсто щитъ. — (всички излизатъ).

ЯВЛЕНИЕ ПЕТО.

Английски солдати бѣгатъ прѣзъ сънна та, посль Талботъ.

Първий. Момиче то, всрѣдъ лагера!

Вторий. Невъзможно, не! Отъ гдѣ дойде?

Третий. Чрѣзъ въздухъ тѣ, дяволъ тѣ ѝ помага! —

Четв. и Пят. Бягайте, бягайте, всички сми жертва на смърть та! (всички побояватъ).

Талботъ. (влиза уплашено). Не ма слушать вече, нещастъ да ся въспрать; разслабиха ся всички тѣ връски на покорностьта, като че бѣдъ тѣ, пъкленни дяволи прѣдвождатъ легеони, та распрыска храбри тѣ и страшливитѣ; не е възможно да ся постави та-